

[Poulsgaard]

daglig har til rådighed til relevant forskning i forbindelse med pågældende institutions fagområde, til f. eks. undervisning, således at de oppebærer to gange løn – nemlig dels fra deres arbejdsplads, hvor de lønnes for fuld tid, dels fra undervisningsstedet?»

Poulsgaard (FP):

Dette spørgsmål og faktisk også det næste har en længere forhistorie.

Nu kan man jo beklage, at ministeren ikke var til stede under tredje behandling af finanslovsforslaget den 18. december sidste år, for da stillede jeg kulturministeren et spørgsmål; det står i sp. 4645. Da kulturministeren ikke var til stede, svarede finansministeren på kulturministerens vegne; det står i sp. 4648. Finansministeren havde ikke rigtig fatet mit spørgsmål. Det skal være ham tilgivet, at han svarede helt hen i vejret, men alt det kan ministeren læse.

Jeg stillede skriftligt den 19. december 1980 kulturministeren det spørgsmål, som var stillet under finanslovsdebatten: »Hvordan er arbejdstidsvilkårene for de såkaldte forskningsbibliotekarer på det kgl. bibliotek?«, og jeg begrundede det med:

»Ved spørgsmålet ønskes be- eller afkræftet, at der på det kgl. bibliotek arbejder folk (hvor mange?), der får fuld løn med en egentlig arbejdstid på 35 timer. Men ikke nok med det: 10 af disse 35 timer kan man efter ønske bruge efter forgodtbefindende uden at være på arbejdspladsen.«

Tiden tillader ikke at citere det hele, men det korte af det lange var, at nogle simpelt hen bruger de 10 timer, de har til forskning, til undervisning i gymnasieskoler.

Jeg fik et svar fra kulturministeren den 7. januar 1981. Kulturministeren går overhovedet ikke ind i substansen af det, jeg spurgte om, men giver mig en lang redegørelse med kopi af et cirkulære af 22. juli 1976 om arbejdstiden for akademisk uddannede medarbejdere ansat ved arkiver, forskningsbiblioteker, museer og visse andre institutioner under ministeriet for kulturelle anliggender.

Det var ikke det, jeg havde spurgt om, og derfor spørger jeg igen i dag, så vi kan få rede på tingene, så vi ved, hvad vi snakker om. Mit spørgsmål lyder:

»Kan ministeren bekræfte, at nogle forskningsbibliotekarer i strid med cirkulæret af

22. juli 1976 benytter de to timer, som de daglig har til rådighed til relevant forskning i forbindelse med pågældende institutions fagområde, til f. eks. undervisning...«

Tiden tillader ikke mere, men nu håber jeg så, at ministeren vil gå ind i substansen af det, jeg har spurgt om.

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Til hr. Poulsgaard kan jeg svare, at jeg ikke kan bekræfte, at nogle forskningsbibliotekarer i strid med den udtrykkelige bestemmelse i kulturministeriets cirkulære af 22. juli 1976, § 3, stk. 1, både oppebærer fuld løn fra deres arbejdsplads og modtager særskilt betaling fra anden side for det selvstændige videnskabelige arbejde, som de ifølge aftale med institutionsledelsen udfører inden for deres sædvanlige arbejdstid, eller i øvrigt udfører andet lønnet arbejde.

Det er min forståelse, at det er det kongelige bibliotek, hr. Poulsgaard har i tankerne, og jeg kan oplyse, at ledelsen af det kongelige bibliotek gentagne gange har indskærpet den omtalte regel over for de forskningsbibliotekarer, som har ret til forskning inden for $\frac{2}{3}$ af arbejdstiden. Man har også fra ledelsens side, når man har fået rapporter, hvad man jo får fra disse forskere, om deres udførte forskningsarbejde, spurgt direkte, om der har været tale om forskning af en sådan art, at den har affødt særskilt honorering, og man har fået benægtende svar.

Jeg mener, at man på den måde har truffet de foranstaltninger, som man med rimelighed kan forlange fra det kongelige biblioteks ledelses side, med henblik på at sikre sig, at den særlige forskningsret ikke misbruges af forskningsbibliotekarerne til at skaffe sig ekstra indtægter inden for sædvanlig arbejdstid.

Nu kunne spørgsmålet jo tyde på, at hr. Poulsgaard er vidende om eller har formodning om misbrug af de omtalte regler, og hvis det skulle være tilfældet, så vil jeg bede hr. Poulsgaard om at give mig ren besked om det, for det siger jo sig selv, at trods alle gode kræfter kan ingen minister, ej heller jeg, stå inde for, at ingen ved ministeriets institutioner ansat person engang kan have overtrådt en regel eller en forskrift.

Hr. Poulsgaards spørgsmål har givet mig anledning til at anmode rigsbibliotekaren om